

ikke er vandrende arbejdstager. Jeg tror, at de fleste tilbage i 1992-93, da man indførte unionsborgerskabet, havde sagt, at det der aldrig nogen sinde kommer til at ske, men det er i dag virkelighed.

Det samme kan jo altså siges om Metockdommen og dens konsekvenser. Der var ingen mennesker, som i 1992-93 ville påstå, at unionsborgerskabet, der jo bare supplerer og ikke erstatter, en dag kunne føre til, at alle medlemslandenes – ikke bare Danmarks – udlændingelove er blevet tilsidesat, idet det ikke længere forudsættes, at man har lovligt ophold i EU, før man kan bruge EU's regler. Og på den baggrund kan man altså på en lang række felter fra opholdsregler til udvisningsregler over spørgsmål om sociale rettigheder, uddannelsesmæssige rettigheder osv. osv. se, hvordan netop unionsborgerskabet bruges til at udbrede den mængde af rettigheder, den mængde af regler, som man som unionsborger i andre lande kan påberåbe sig.

Det er da rigtigt, som nogle har påvist eller anført, at det kan være dejligt for den enkelte at have regler, man ikke lige havde forudset man ville kunne stille ret på, altså som man ikke lige ville have, fordi det pågældende Folketing, det pågældende nationale parlament, ikke har besluttet det. Det er da utvivlsomt rart, at man kan gå uden om nationale restriktioner; det er da utvivlsomt rart, at man kan få familiesammenføring uden at have lovligt ophold i noget EU-land. Det er bare ikke særlig demokratisk, for forudsætningen for ethvert demokrati må jo være, at de beslutninger, som fører til love, som folk kan stille ret på, er noget, der er vedtaget demokratisk i et parlament. Og sådan er det ikke med den dynamiske EU-ret, hvis dynamik har fået kæmpe accelerationskraft, efter at unionsborgerskabet er blevet indført.

Det er derfor, det er en lille smule trist – mest af alt for dem, der fremfører de noget luftige, synes jeg, overvejelser – når det eneste, man kan komme frem til, når vi i Dansk Folkeparti beder om en vurdering af unionsborgerskabets udvikling siden 1993, er en sådan lidt loren rablen af, hvad der står i artikel 17, stk. 2, nemlig at der kun er tale om et supplement og ikke om en erstatning. De tre første, der rablede det af, var ikke engang i stand til at redegøre for, hvad et supplement er i forhold til en erstatning. Man har ikke engang tænkt over, hvad indholdet af

den pågældende artikel, som altså dom på dom fører til mere integration, overhovedet betyder.

Det er trist først og fremmest for de pågældende ordførere, dernæst for de pågældende partier og mest af alt for de mennesker, der har stemt på dem. Tak, formand.

Kl. 14:09

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Vi er i øjeblikket i færd med at dele det sidste forslag til vedtagelse rundt, så mens det sker, og mens medlemmerne indtager deres pladser, for at vi kan stemme om forslagene til vedtagelse som afslutning på forespørgslen, foreslår jeg, at vi holder en stilfærdig pause på et par minutter. Man bedes om ikke at forlade sin plads, men lige vente et par minutter, til betjentene har haft mulighed for at omdele teksterne.

Kl. 14:13

Første næstformand (Svend Auken):

Nu er teksterne omdelt, og jeg går ud fra, at medlemmerne har haft lejlighed til at sætte sig ind i indholdet af de forskellige forslag.

Kl. 14:13

Afstemning

Der stemmes nu, som Folketinget skal gøre her ved afslutningen af forespørgslen, og der stemmes først om det forslag til vedtagelse [nr. V 39] (se side 3870), der er fremsat af hr. Michael Aastrup Jensen (V), fru Yildiz Akdogan (S), fru Hanne Agersnap (SF), fru Helle Sjelle (KF), hr. Niels Helveg Petersen (RV) og hr. Anders Samuelsen (LA). Afstemningen starter nu.

Afstemningen slutter.

For forslaget stemte: 81 (V, S, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 17 (DF og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse [nr. V 38] (se side 3868) fremsat af hr. Morten Messerschmidt (DF) og forslag til vedtagelse [nr. V 40] (se side 3878) fremsat af hr. Per Clausen (EL) bortfaldet.

Forespørgslen er afsluttet.